

SVANUĆE

Broj 7

SRPANJ 2015

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro, CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Božje namjere u vezi njegovog Zemaljskog Kraljevstva 2

Međunarodne Biblijske Studije

Nema Počinka Onima koji Čine Zlo 20

Sud Protiv Iskvarenih Voda 23

Pravda, Ljubav i Poniznost 26

Bog Pokazuje Milosrđe 29

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Jer Je Ovo Poteklo Od Mene 32

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – JULY 2015

First Issue published December 2013

Printed in USA

Božje Namjere u Vezi Njegovog Zemaljskog Kraljevstva

*„Da je izvrši u punini vremena: da sve sjedini u
Kristu kao glavi, što je na, nebesima i na zemlji.“
Efežanima 1:10*

MNOGI KRŠĆANI danas imaju ozbiljne sumnje u vezi toga da će Kristovo kraljevstvo ikada biti uspostavljeno na zemlji. Kad pogledamo na svijet oko nas danas i mirijade njegovih problema, to nas ne treba čuditi. Prema Svjetskom Gospodarskom Forumu „Outlook on the Global Agenda—2015,” deset vrhunskih izazova s kojima se svijet trenutno suočava i koji će vjerovatno zaokupljati njegove vođe tijekom sljedećih 12 – 18 mjeseci su:

1. Produbljivanje nejednakosti dohotka
2. Trajni rast nezaposlenosti
3. Nedostatak vodstva
4. Povećanje geostrateškog natjecanja među svjetskim regijama
5. Slabljenje predstavničke demokracije
6. Povećanje zagađenja u zemljama u razvoju
7. Povećanje pojava ekstremnih vremenskih uvjeta

8. Jačanje nacionalizma

9. Povećanje problema vode

10. Rastuća važnost zdravlja u gospodarstvu

Osim toga, tu su stalne prijetnje terorizma u različitim oblicima, očita otvorenost nemoralna, i općeniti porast bezbožnosti diljem svijeta – a što kako izgleda niti civilne niti vjerske vlasti nisu u stanju spriječiti. Gledano samo iz ove perspektive, to je mračan i turoban pogled na svijet u kojem danas živimo. Hoće li Kristovo kraljevstvo ikada doći, i ako da, hoće li uspjeti riješiti čovjekove probleme? Da li nam Biblija išta kaže o tome?

Razmatrajući ovu važnu temu, kao prvo bi smo trebali shvatiti da Božji plan spasenja pale i umiruće ljudske rase obuhvaća tisuće godina u vremenu. Iz toga instiktivno zaključujemo, da postoji puno više od toga da samo vjerujemo u Krista i budemo spašeni. Trebali bi smo kao prvo imati na umu da Isus nije došao da umre za svijet sve do četiri tisuće godina nakon pada čovjeka. Tijekom tog vremena Bog nije dao konačnu objavu svog plana otkupljenja, govoreći o njemu nejasno kroz proroke i kroz predlike i sjene, i to samo jednoj maloj naciji Izrael. Sve dok Krist nije došao i kroz Evanđelje rasvijetlio život i besmrtnost, Božji je narod počeo svaćati da on ima plan „vječni naum,“ i da se sve dok ne bude „punina vremena“ sve stvari na nebu i na zemlji neće početi sjedinjavati pod Kristom. (Efež. 1:10; 3:11)

Veliki dio detalja Božjeg plana je otkriven kroz njegovu Riječ posredstvom usporedbi i slikovnih rečenica. Naši praroditelji bili su ispitani glede njihove poslušnosti Božjoj volji. Oni nisu uspjeli, i premda je Isus platio kaznu za njihov grijeh, i tako omogućio put izlaska iz smrti, nijednom pripadniku Adamske rase neće biti dan vječni život sve dok ne budu bili pojedinačno suđeni. Tisućugodišnje razdoblje tijekom kojega će pojedinci rase kao cjeline proći to suđenje u Bibliji se naziva sudnji dan. Riječ „sud“ koja je korištena s tim u vezi, je da opiše misao tog posebnog aspekta Božjeg nauma a koji će biti izvršen tijekom „izvršenja punine vremena.“

Grijeh naših praroditelja bio je pobuna protiv Stvoriteljeve volje, i cijela je ljudska rasa od tada u većoj ili manjoj mjeri nastavila s tom pobunom. Bog nam je zajamčio da će to protivljenje njegovoj volji biti okončano, i da će njegova volja na koncu vladati iznad svega po cijeloj zemlji. Kako bi nam pomogla shvatiti što je uključeno u taj aspekt Božjeg nauma za čovječanstvo, obećanja njegove Riječi govore nam o kraljevstvu, i da će u tom kraljevstvu Krist vladati sve dok svi njegovi neprijatelji ne budu bili podloženi pod njegove noge—sve dok se Božja volja ne bude vršila na zemlji kao što se vrši na nebu. (Mat. 6:10) Izraz „podanici“ je često korišten u vezi sa mišlju o kraljevstvu, i prenosi značenje slike o kraljevstvu u

Bibliji. U to će vrijeme, svijet postati „podanikom“ volji Božjoj.

Postoji jedna druga važna riječ koja je korištena da prenese puni opseg Božjih namjera u odnosu na ljudsku rasu, i to je „savez.“ Ljudska rasa će biti obnovljena u savezni odnos sa Bogom. Čovjek se može pokazati lojalnim na kušnji, i može u potpunosti podložiti svoju volju zahtjevima Božjeg zakona. Ipak, biti obnovljen u savezni odnos sa Stvoriteljem pruža čak veću i mnogo potpuniju sliku onoga što Bog, kroz Krista, namjerava učiniti za palu rasu. Postoje i drugi izrazi korišteni u obećanjima Svetog Pisma, ali u našoj sadašnjoj diskusiji mi ćemo se usredotočiti na ove tri—djelo suda, djelo kraljevstva, i sklapanje saveza između Boga i ljudi.

DJELO PRIPREME

Zbog neuspjeha da ispravno razumiju i usklade Riječ istine, mnogi su uvelike krivo shvatili božansku namjeru u odnosu na Božje sudove, njegovo kraljevstvo, i njegove saveze. Većina Kršćanskog svijeta vjeruje da je ljudska rasa na suđenju za život tijekom sadašnjeg života—da je sada Božji sudnji dan za sve ljude. Zato što Biblija tako snažno govori o budućem sudnjem danu, ovaj pravac razmišljanja pokušava uzeti Biblijske tekstove koji se na to odnose u obzir, međutim rezultat je zbunjenost i proturječje. Naprosto su vezani s tim kada to temelje na pogrešnoj

pretpostavci koja inzistira da trenutak smrti označava potpuni kraj kušnje za sve.

Božja obećanja u vezi Kristovog kraljevstva i što će ono učiniti za ljudsku rasu su također pogrešno shvaćena. Ne poznavajući Božji plan, mnogi inzistiraju da je kraljevstvo bilo uspostavljeno ili netom nakon prvog Gospodinovog dolaska, ili u nekom vremenu u stoljećima koja su uslijedila, i da je od tada vladalo na zemlji. To gledište poništava Božja obećanja o budućem slavnom kraljevstvu koje će donijeti mir i radost čovječanstvu, i vječni život svima koji poslušaju njegove zakone. Kako se radujemo da možemo jasno vidjeti da je ono što je počelo sa Kristovim prvim dolaskom bilo pozivanje i obučavanje onih koji trebaju biti sukraljevi sa Isusom, a ne uspostava samog kraljevstva.

Isto načelo tumačenja pokazuje se istinitim s obzirom na Božja obećanja da uspostavi savezni odnos između sebe i otuđene ljudske rase, počev sa „domom Izraelovim...i domom Judinim.“ (Jer. 31:31) Prorok je to nazvao „novim savezom.“ Mnogi, ne uspijevajući razumjeti Božji plan, pretpostavljaju da je taj Novi Savez počeo djelovati između Boga i ljudi kada je Sveti Duh došao na učenike koji su čekali na Pedeseticu. Gotovo je ista pogreška koja je učinjena s obzirom na djelo suda i djelo kraljevstva—i iz istog razloga.

Uzrok zašto toliki mnogi ne uspijevaju razumjeti ta temeljna učenja Svetog Pisma ispravno je da oni ne vide razliku između onih koje je Bog obećao blagosloviti i onih koje će on koristiti da pruži te blagoslove. Oni ne uspijevaju razabrati da povezanost njegovih obećanja o sudnjem danu, kraljevstvu, i Novom Savezu sa njegovim slugama ovog doba ne znači da je ovo sudnji dan svijetu, niti da kraljevstvo sada vlada, niti da mi sada živimo pod uvjetima Novog Saveza.

TAJNE OTKRIVENE

Prije Isusovog prvog dolaska veliki dio Božjeg plana ostao je tajnom. Jedno važno obilježje koje je ostalo nerazotkriveno sve dok Krist nije došao bilo je da obećano potomstvo, Mesija, veliki Kralj i Sudac—kroz kojega se trebaju ispuniti Božja obećanja da blagoslovi svijet—treba imati sudionike koji trebaju djeliti s njim njegovu slavu, vladati i suditi s njim. Apostol Pavao je rekao da je „ova tajna....Krist u vama, nada slave.“ (Kol. 1:27) Međutim, kada je ova tajna bilo otkrivena i otključana, Božji je narod naučio da će sveti „suditi svijet,“ da će „zakraljevati s Kristom tisuću godina,“ i oni su bili pozvani da postanu „slugama“ Novog Saveza. (1 Kor. 6:2; Otkr. 20:4,6; 2 Kor. 3:6)

Uzimajući na znanje sudnji dan, Pavao nam jasno govori da je Bog „ustanovio dan u koji ima suditi svijet po pravdi,“ preko Isusa, „čovjeka

kojega odredi.“ (Djela 17:31) Sveto Pismo također objavljuje da je Bog „sav sud dao Sinu“ Isusu Kristu, koji će suditi „žive i mrtve o pojavku svojemu.“ (Ivan 5:22; 2 Tim. 4:1) Prvo spominjanje djela suđenja koje je dao jedan od Božjih proroka jasno pokazuje da će mnogi sudjelovati u njemu. To je bio Henok, koji je, prema Judi, preorekao da Gospodin treba doći sa mirijadama svojih svetih, da izvrši sud. (Juda 14,15) Potvrđujući to, Pavao je napisao, „Ne znate li da će sveti suditi svijet?“ (1 Kor. 6:2)

Sveto Pismo opetovano objavljuje da je Isus Krist veliki kralj u božanskom kraljevstvu koje za kratkim treba zavladata nad stvarima cijelog svijeta. Riječ Božja također snažno objavljuje da Kristovi vjerni sljedbenici ovog doba trebaju sudjelovati u slavi njegovog kraljevanja—da će vladati s njim. To je prekrasna „nada slave“ za one koji žrtvuju sve, trpe i umiru s Isusom, i koji će kroz „prvo uskrsnuće“ živjeti i vladati s njim.

Čudesnom Božjom milošću, Biblija nas ovlašćuje da u tu nadu slave uključimo i očekivanje sudjelovanja u djelu posredovanja Novog Saveza. Za Isusa Krista je posebno objavljeno da treba biti posrednik tog saveza između Boga i čovjeka. (Hebr. 12:24; 1 Tim. 2:5) Međutim, i za vjerne Isusove sljedbenike je rečeno da će biti „služnici Novog Saveza,“ koji su pozvani i obučeni da služe u „službi pomirbe“ pod njegovim pripremama. (2 Kor. 3:6; 5:18)

PRAKTIČNO OBUČAVANJE

U božanskoj pripremi, obučavanje onih koji su pozvani sudjelovati sa Isusom u blagoslivljanju svih naroda na zemlji je bilo ostvareno na vrlo praktičnoj osnovi. Kada je Pavao pitao Korintsku braću, „Ne znate li da će sveti suditi svijet?“ on ih je opominjao da daju sve od sebe u primjenjivanju načela istine u njihovim životima i posebno u njihovom ophođenju jednih s drugima. On je zaključio da ako oni trebaju sudjelovati sa Isusom u suđenju svijetu, oni bi onda trebali naučiti ispravno primjenjivati načela pravde i pravednosti u rješavanju problema koji su s vremena na vrijeme pojavljivali među njima.

Ovo isto praktično obučavanje budućih blagosiljatelja svijeta je razabrano u povezanosti sa njihovom nadom vladanja s Isusom, kraljem kraljeva. Kada se netko moli, „dođi Kraljevstvo tvoje; budi volja Tvoja kako na nebu tako i na zemlji,“ onda bi prije svega trebao imati na umu da se Božja volja treba vršiti u njegovom srcu i životu. Potpuna i bezrezervna predaja volji Božjoj kroz Krista naše Glave je uvjet da bi se bilo tko mogao nadati da će sudjelovati sa Isusom u djelu uspostave božanske volje u srcima ljudi tijekom kraljevstva. Prema tome jedino kada se ponize pod moćnu ruku Božju on će ih uzvisiti u kraljevsku slavu sa Učiteljem.

Slično tome, kao prospektivni sluge pomirenja u Mesijanskom dobu, oni primaju svoje obučavanje sada. U sadašnjoj upotrebi riječi pomirenje, njihova je prednost da ako bilo gdje i bilo kad nađu uho koje sluša, kažu, „pomirite se s Bogom!“ (2 Kor. 5:20) Oni tako služe kao mirotvorci u pripremi za tu proširenu službu kao sposobnih slugu Novog Saveza, kada će njihova prednost biti da pomognu dovesti cijelu rasu u savezni odnos sa Bogom.

KRALJEVSTVO JE BLIZU

Istraživači Svetog Pisma trebali bi biti upoznati sa mnogim tekstovima koji govore o kraljevstvu, iz jedne točke gledišta, kao da je imalo svoj početak s prvim Isusovim dolaskom. Pavao je napisao, „On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje.“ (Kol. 1:13) Isus je također izjavio tijekom svog prvog dolaska da „kraljevstvo nebesko trpi nasilje.“ (Mat. 11:12) Ovi i drugi biblijski tekstovi pokazuju da je kraljevstvo, u izvjesnom smislu, došlo u postojanje kod Isusovog prvog dolaska. Međutim, oni koji su u stanju ispravno se služiti s Riječju istine razumiju da kraljevska vladavina nad čovječanstvom nije tada započela. Oni znaju da je kraljevstvo postojalo samo u svojoj pripremnoj fazi, i da je Evanđeosko doba razdoblje tijekom kojeg su oni koji će vladati u kraljevstvu bili i još uvijek ih se poziva i obučava za taj visoki položaj.

Razlog za naglašavanje ovih činjenica je da se također istakne da se isto načelo tumačenja pokazuje istinitim s obzirom na Božja obećanja Novog Saveza. Baš kao što Božja obećanja jasno pokazuju da je vladalačko razdoblje tog kraljevstva tijekom Mesijanskog doba, tako i njegova prvobitna obećanja Novog Saveza slično otkrivaju kada će postati djelotvorna, i da će najprije biti sklopljen sa „domom Izraelovim, i s domom Judinim.“ (Jer. 31:31-34) Slično, kao i u slučaju obećanja kraljevstva, ona koja se odnose na Novi Savez isto tako uključuju puno toga što se treba ispuniti u iskustvima relativno malog broja Božjeg posvećenog naroda tijekom sadašnjeg doba.

Novi zavjet povezuje posvećene Isusove sljedbenike sa obećanjem Novog Saveza, baš kao što su povezani sa Božjim obećanjima kraljevstva. Kada razumijemo da je sadašnji odnos svetaca prema tom savezu jedino u smislu što su obučavani kao njegovi slugе, tada nećemo imati poteškoća u razabiranjju savršenog sklada svih Biblijskih redaka koji se odnose na tu temu. Razmotrimo stoga ukazivanja Novog zavjeta na Novi Savez i zapazimo da podrazumijevaju ne više nego ukazivanja Novog zavjeta na kraljevstvo i odnos crkve s istim.

KRV NOVOG SAVEZA

U Mateju 26:27,28 citiran je Isus kako kaže svojim učenicima kad im je dao čašu Gospodnje

večere, da ona predstavlja, „krv novog saveza.“ To je ponekada pogrešno shvaćeno da znači da Isus govori svojim učenicima da je prorečeni Novi Savez sada postao djelotvornim i da su oni tada pod njegovim uslovima bili, kroz njegovu krv, pomireni s Bogom. Međutim, kada pažljivije razmotrimo stvar, nalazimo da to nije misao.

Hebrejima 10:9 glasi, „Tada reče: "Evo dolazim, da učinim o Bože volju tvoju." Dokida prvo, da postavi drugo.“ „Prvo“ na koje se ovdje ukazuje je stari Savez Zakona, a „drugo“ je Novi Savez. Prema Svetom Pismu, Isus je okončao Savez Zakona kao sredstvo, kroz koje su Izraelci, ili ljudi bilo kojeg naroda, mogli biti pomireni s Bogom. Bio je okončan jednako sigurno kao što je i Izraelsko predodžbeno kraljevstvo bilo uklonjeno od strane Babilona što su prorekli Ezekijel i Jeremija, i kasnije od Rimljana kao što je Isus prorekao kad je rekao, „Evo vam se kuća vaša napuštena ostavlja.“ (Ezek. 21:25-27; Jer. 25:9-11; Mat. 23:38)

Pavao piše da je prvi savez bio uklonjen da bi drugi, Novi Savez, mogao biti uspostavljen. Isto vijedi i za kraljevstvo. Predodžbeno je kraljevstvo bilo uklonjeno da bi kraljevstvo u protuslici, pod Kristom, moglo biti uspostavljeno. S uklanjanjem predodžbenog kraljevstva, stvarno kraljevstvo je bilo blizu. S njegovim se uspostavljanjem počelo u smislu da se kraljeve tog kraljevstva počelo pripremati za uzvišenu službu za koju su oni bili

pozvani. Tako je bilo i s Novim Savezom. Po prvom dolasku našeg Gospodina, njegove sposobne sluge počelo se obučavati u Kristovoj školi kako bi bili spremni, u povezanosti s njim, uvesti taj savez na početku Mesijanskog doba—razdoblja tisućugodišnjeg kraljevstva i sudnjeg dana. Zato je Isus rekao da je njegova krv bila krv Novog Saveza. Ne postoji druga krv. Sama svrha radi koje je Isus prolio svoju krv bila je da izgubljena rasa može biti pomirena s Bogom, i to djelo pomirenja treba biti ostvareno kroz Novi Savez.

Zapazimo nadalje kako Pavao navodi potpunu misao o tome kako je krv Kristova krv Novog Saveza. Prije uvođenja predodžbenog „prvog“ saveza, Mojsije, njegov posrednik, žrtvovao je životinje, i kada je narod ušao u savez, on je upotrijebio krv tih životinja da poškropi „samu Knjigu i sav puk.“ Zatim Pavao dodaje, „a onda krvlju slično poškropi i Šator i sve bogoslužno posuđe... Ako se dakle time čiste slike onoga što je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih uspješnijima.“ (Hebr. 9:19-23)

Škropljenje „svega puka“ pod predodžbenom pripremom unaprijed ukazuje na inauguraciju Novog Saveza. Osim toga, međutim, kako Pavao objašnjava, i Šator i sve bogoslužno posuđe također je bilo poškropljeno, što je, kako je on rekao, unaprijed ukazalo na škropljenje šatora i njegovog uređenja u protuslici—nebeskih stvari ovog doba. Knjiga Hebrejima stavlja Kristove

sljedbenike u isti odnos prema šatoru u protuslici kao što su bili svećenici Izraela prema predodžbenom šatoru. Oni su bili razvijani kao svećenstvo, s nadom ulaska u „Svetinju nad svetinjama.“

Mi ne znamo koliko je dugo trebalo za gradnju predodžbenog Šatora i uvođenje njegovih službi kroz koje je nacija Izrael primila svoje blagoslove pod Savezom Zakona, ali cijelo Evanđeosko doba je potrebno da bi se „izgradilo“ šator u protuslici i pokrenulo njegovo svećenstvo. To je neophodno djelo u povezanosti sa uspostavom Novog Saveza. Zato što je to učinjeno u pripremi za pomirenje svijeta s Bogom kroz to uređenje na Kristovu krv koja je to učinila mogućim ukazuje se kao na krv Novog Saveza. Drugim riječima, krv Kristova je bila korištena tijekom Evanđeoskog doba da učini prihvatljivima žrtve onih koji su bili pripremani kao sposobni sluge Novog Saveza. To ne znači da su oni pod Novim Savezom, nego umjesto toga da su bili pripremani upravljati zakonima tog saveza za ljude kada pripremno djelo ovog Evanđeoskog doba bude bilo dovršeno.

U Hebr. 9:14 Pavao objašnjava da Kristova krv čisti savjest Kršćanina od mrtvih djela. Bitno je da to bude učinjeno, inače mi ne bi mogli biti prihvatljivi Bogu kao sposobni sluge Novog Saveza. U idućem retku Pavao objašnjava da je Isus posrednik Novog Saveza za čišćenje grijeha.

Apostol piše, da će zbog toga, Isusova smrt donijeti „otkupljenje od prijestupaka iz prvog saveza.“ Stoga će biti to da će oni koji su bili pozvani primiti „obećanje vječne baštine.“

Mi u ovom odlomku, stoga, nalazimo dvije stvari koje su ostvarene sa krvlju Kristovom. Prva je čišćenje naše savjesti od mrtvih djela, a druga je otkupljenje prijestupa pod prvim savezom. U Pavlovim danima, oni Židovi koji su došli „u Krista“ su zapravo prestupili pod Starim Savezom, međutim to nije bila istina za Neznabožačke obraćenike niti tada niti sad. Ono na što on ukazuje je način na koji će obećanje iz Jer. 31:34 biti ispunjeno kada Novi Savez bude bio sklopljen sa domom Izraelovim, i sa domom Judinim.

Pavao u Hebr. 9:15 govori o prirodnom domu Izraelovom kao o onima koji su bili „pozvani.“ Ovdje se ne govori o onima koji su bili pozvani nebeskim pozivom. Trebali bi smo imati na umu da je Izraelska nacija bila pozvana na određene milosti u božanskom planu, i Pavao ukazuje na to u Rim. 11:26-29. Ovdje on objašnjava da će sa Siona doći „Izbavitelj, i odvratiti bezbožnost od Jakova,“ to jest da je to Božji savez s njima kada ukloni grijehe njihove. Zatim on dodaje, „Ta neopozivi su darovi i poziv Božji!“ Uspoređujući taj odlomak sa Hebr. 10:16, mi možemo jasno vidjeti u kasnijem retku da će konačno djelo koje treba biti ostvareno s krvlju Kristovom biti „nakon onih dana „tijekom kojih je ta krv najprije bila korištena da

očisti našu savjest od mrtvih djela. U slučaju Židovskih obraćenika, neka od tih mrtvih djela bili su njihovi napori da dobiju život pod Zakonom, međutim cijela crkva, Židovi i Pogani, trebaju to čišćenje da bi bili pripremljeni upravljati zakonima Novog Saveza kada on bude bio uveden.

MESNATE PLOČE SRCA

U 2 Kor. 3:3-8 Pavao nadalje rasvjetljuje odnos Kristovih sljedbenika prema Novom Savezu. U tom odlomku se o njima govori kao o „osposobljenim slugama“ tog saveza, i Pavao jasno ukazuje na prirodu njihove službe. On kaže da su oni „poslanica Kristova,“ napisana ne na kamenu, nego na „tjelesnim pločama srca.“ U recima sedam i osam on čini jasnim da uspoređuje službu Starog Saveza sa onom Novog Saveza, i da je predodžbena služba na koju on ukazuje ta koju je predvodio Mojsije u povezanosti sa Zakonom koji je bio ugraviran na kamenove.

Razmišljajmo na kratko o pločama Zakona kao o „poslanici Mojsijevoj.“ Pavao nam govori da su oni kojima je on pisao—posvećeni vjernici— „poslanica Kristova,“ i da je ovo Evandeosko doba razdoblje tokom kojeg su te poslanice bile ispisane Svetim Duhom. U 2 Moj. 24:12, Bog je rekao Mojsiju da su mu ploče Zakona bile dane kako bi mogao poučiti narod. Tako je i sa kamenim pločama u protuslici, „poslanicama Kristovim.“ Kao osposobljeni sluge Novog Saveza,

oni su bili pripremani kao budući učitelji naroda. Oni su klasa Siona, i zakon Novog Saveza će doći sa Siona. No da bi se to ostvarilo, oni najprije moraju naučiti taj zakon, i biti temeljito usklađeni sa njegovim uvjetima, uživajući u njemu poput Isusa.

Oni su sluge Novog Saveza sada, jer postoje dvije faze te službe. Kao prvo, tu je žrtvena služba tog saveza, a zatim će uslijediti služba u slavi. Žrtvena se služba odvijala tokom cijelog Evanđeoskog doba, i uskoro će započeti slavna faza službe. Ovo potonje, Pavao ukazuje, je bilo predočeno sa slavom na Mojsijevom licu kada je sišao sa gore noseći ploče Zakona. Pavao kaže da ako je Krist u nama mi imamo tu „nadu slave,“ jer obećanje je da kada će se on pojaviti—predočeno sa Mojsijevim pojavljivanjem Izraelu kad je sišao sa gore—da ćemo se i mi „pojaviti s njim u slavi.“ (2 Kor. 3:3-12; Kol. 1:27; 3:4)

Pavao piše u Rim. 8:24 da se netko više ne nada onome što već vidi ili posjeduje. Stoga, ako je slavna faza naše službe Novog Saveza još uvijek samo nada—a Pavao jasno pokazuje da je to tako—mi možemo sa sigurnošću reći da Novi Savez sada još uvijek nije na snazi. Njegovo buduće djelovanje je u pripremi. Oni koji su pozvani su bili žrtvovani za njegove interese—njihova je žrtva bila učinjena prihvatljivom kroz krv Kristovu. Međutim, Novi Savez ne može biti sklopljen sa domom Izraelovim i domom Judinim, a kroz njih sa svim narodima, dok

se Krist ne pojavi u slavi, kao Mojsije, i s njim njegove „poslanice,“—njegovi susluge—kao što su te predodžbene kamene ploče bile sa Mosijem kada je sišao s gore.

Hebr. 8:6 govori o Isusovom posredovanju Novog Saveza kao o boljoj i „uzvišenoj službi.“ Ne može biti sumnje da kada Pavao govori o crkvi kao o „osposobljenim slugama“ Novog Saveza da on misli da će oni sudjelovati sa Isusom u djelu posredovanja—toj boljoj službi. Osim toga u Hebr. 9:21 apostol govori da je „bogoslužno posuđe“ bilo „krvlju poškropljeno.“ Te posude su također predodžba stvari u uređenju šatora u protuslici, što naglašava pravi odnos posvećenih vjernika prema Novom Savezu—kao slugu i ministara tog saveza—ne kao onih koji trebaju biti blagoslovljeni pod tim uređenjem.

Kada zadržimo na umu tu razliku—razliku između „slugu“ i „posluženih“—tada nećemo imati poteškoće u razumijevanju svega što Biblija kaže o Novom Savezu. Na primjer, u pouci 2 Korinćanima, petog i šestog poglavlja, gdje Pavao opisuje Kristove sljedbenike kako sudjeluju u djelu pomirenja, on govori o njima kao o Božjim suradnicima. Zatim on objašnjava da je sadašnje doba prihvatljivo vrijeme, dan tog velikog spasenja. S tim u vezi on citira iz Iza. 49:8-12, i primjenjuje to na crkvu. U tom predivnom proročanstvu Bog se obraća Kristu, Glavi i Tijelu, i kaže, „učinio sam te posrednikom zavjeta za narod, da podigneš zemlju,

da razdijeliš opustjelu baštinsku zemlju.“ (Iza. 49:8) Ovdje Gospodin razjašnjava da vjerni ovog doba trebaju biti djelom tog uređenja Novog Saveza kroz koji će blagoslovi kraljevstva poteći Izraelu i cijelom svijetu.

Radujmo se u kraljevskim radostima koje će biti podijeljene svemu čovječanstvu u od Boga određeno vrijeme. Budimo sretni što znamo da će svi poslušni i voljni i od Izraela i od svijeta biti dovedeni u savezni odnos sa Bogom, i da će njegov Zakon biti upisan u njihova srca—da će biti vraćeni u savršenstvo tijela i uma. I na koncu, budimo zahvalni da će ta priprema rezultirati sa pravednim sudom svega čovječanstva.

Nema Počinka Onima koji Čine Zlo

Ključni redak: "To bi bilo rečeno, kućo Jakovljeva? Strpljivost GOSPODOVA je li pri kraju? Je li to njegov način postupanja? Njegove riječi nisu li dobrotne za onoga koji hodi pravo?"
Mihej 2:7

Izabrani tekstovi:
Mihej 2:4-11

RIJEČI naše lekcije služe kao prijekor naciji Izrael—ovdje se spominje kao „kuća Jakovljeva“—zato što se ne ponašaju na način dostojan njihovog statusa kao onih koji su nazvani njegovim narodom. Dio njihovog zlog postupanja uključivao je prestupanje protiv zakona koji su štitili stvarnu nekretninu i nasljedstvo svakog

čovjeka. (3 Moj. 25:23-28) Oni su smišljali planove za otimanje imovine nasiljem, uništavajući nasljedstva obitelji, i tlačeći ih. (Mih. 2:2, 9)

U našem ključnom retku, Mihej oštro prekorava njihove postupke i dovodi u pitanja sam njihov položaj pred Bogom. On ih pita da li prepoznaju da je Božji duh postao „nezadovoljan,“ (NS) ili kratak ili nestrpljiv. On ih također pita da li razumiju da bi im „bilo na dobro“ ako bi hodili „čestito,“ (NS) ali oni to nisu činili. Bog je odgajao Izrael kao svog prvorođenog

sina, međutim našao je za shodno odmjeriti im pravu kaznu zbog njihove nevjernosti. Oni su, s druge strane, budalasto mislili da mogu nastaviti zahtijevati blagoslov od Gospodina bez obzira na njihovo vladanje. Božju se pravednost, međutim ne može kompromitirati niti razvodnjavati. Psalmista kaže, „Od vijeka i do vijeka ti si Bog.“ (Ps. 90:2) Njegova su svojstva i osobine nepromjenjivi.

Premda su Božji putevi nepromjenjivi, tako nije bilo s njegovim izabranim narodom. Izrael, koji je obećao slušati Božje zapovjedi, otvoreno ih je prekršio na mnogo načina. Osim toga, oni su propustili slušati Božje poruke ispravljanja i ukora datih kroz njegove proroke, govoreći im da prestanu govoriti. Na primjer, Bog je uputio Amosa, „Idi, prorokuj narodu mojemu Izraelu.“ Kad je on to učinio, njihova je reakcija bila, „Ne prorokuj protiv Izraela i ne govori protiv doma Izakova.“ (Amos 7:15,16) Izrael se promjenio, a ne Bog, i oni se više nisu mogli s pravom pozivati na njegova obećanja. Ona pripadaju jedino onima koji hode čestito.

Bog uistinu želi da njegov narod, u svim dobima, hodi u skladu s njegovim propisima. „Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam - riječ je Jahvina - naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.“ (Jer. 29:11) Nadalje nas se podsjeća u Ps. 84:11, „Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti.“ Mi shvaćamo da naš

nebeski Otac želi da mu njegova djeca budu lojalna i vjerna. On će zasjajiti na stazu onih koji se pouzdaju u njega, i prosvjetlit će njihova srca, umove, i postupke. On će pomoći onima koji mu žele služiti tako da su uvijek svjesni njegove veličine i savršenosti. „Jahve je dobar onima koji se u njega uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu.“ „Uzdajte se u Jahvu do vijeka, jer Jahve je Stijena vječna.“ (Nahum 1:7; Iza. 26:4)

Vratimo se ponovno na drugo poglavlje Miheja, redak 10 navodi, "Ustanite, idite! Ovo nije počivalište!" S tim riječima Bog, kroz proroka, ističe Izraelu da oni više nisu dostojni prebivati u njegovoj prisutnosti. Stoga, oni više nemogu naći počinka u njemu, jer takav je počinak samo za one koji mu nastoje vjerno služiti, i koji prestaju od „djela svojih.“ (Hebr. 4:5, 6, 9, 10) U uređenju Božjeg plana, Izrael je predlika cijelog svijeta čovječanstva. U Kristovom dolazećem kraljevstvu pravednosti i mira, ako bilo tko nastavi služiti zlu i namjerno se buniti protiv Boga, biti će uklonjen iz njegove prisutnosti. Oni koji mu budu služili i hodili čestito, pod istim pravednim uređenjem, biti će blagoslovljeni sa vječnim životom.

Sud Protiv Iskvarenih Vođa

*Ključni redak: „A ja, ja sam napunjen snagom od duha Gospodnjega, pravdom i srčanošću, da kažem Jakovu opaćinu njegovu i Izraelu grijeh njegov.“
Mihej 3:8*

*Izabrani tekst:
Mihej 3:5-12*

KAO I U NAŠOJ prethodnoj pouci, ove su riječi bile upućene od proroka Miheja, čije ime znači: „Tko je kao Bog“ naciji Izrael. On je prorokovao tijekom zadnje polovice 8 st. pr. n.e., kao i Izaija. Mihejeve aktivnosti,

poput Izaijinih, bile su prije svega u Izraelskom dvoplemenskom kraljevstvu Judi. Njih se smatralo dvojicom najvećih Judinih proroka.

I Mihej i Izaija su revno podržavali napore kralja Ezekije da izvrši reformu zala počinjenih od strane njegovog oca, kralja Ahaza. Tijekom njegove zle vladavine, Ahaz je oskvrnuo Hram u Jeruzalemu imajući žrtvenik kojeg je dao napraviti prema uzorku kojeg je vidio u Damasku, glavnom gradu Asirije. On je također napravio i druge promjene na Hramskom namještaju za što nije imao ovlaštenje od Boga, i na koncu „zatvorio je vrata doma Jehovina“ potpuno. (2 Kralj. 16; 2 Ljeto. 28)

Takvo je bilo stanje koje je Ezekija zatekao kad je postao kraljem Jude. „Činio je što je pravo u

očima Jehovininim.“ (2 Ljeto. 29:2) U prvom mjesecu njegove vladavine Ezekija je popravio vrata Hrama i ponovno ih otvorio. Također je okupio svećenike i levite i uputio ih da očiste Hram i „da iznesu iz svetoga mjesta sve što je nečisto!“ tako da bi ponovno moglo biti prikladno za obožavanje. (reci 3-5) Njegov je cilj bio obnoviti stare načine obožavanja i štovanja Boga. (reci 20-36) Mihej je ohrabrivao napore kralja da učini te promjene i da također obnovi srca ljudi.

U Miheju 3:9,11,12 čitamo ove riječi: „Slušajte dakle ovo, poglavari kuće Jakovljeve, sudci kuće Izraelove, koji imate pravo u užasu i iskrivljujete svaku pravednost,... Njegovi poglavari sude za mito, njegovi svećenici poučavaju za korist, njegovi proroci vrše gatanje za srebro. I to na GOSPODA oni se oslanjaju govoreći: ”GOSPOD nije li usred nas? Ne, nevolja neće doći na nas.“ To je zašto, zbog vas, Sion bit će preoran kao jedno polje, Jeruzalem će postati jedna hrpa krša, a planina Templa, jedna uzvisina šipražna.“

Vođe naroda znali su što je ispravno, međutim oni su zloupotrijebili svoje odgovornosti, koristeći svoj položaj da napune svoje džepove i prošire svoja imanja. (Mih. 2:1-9; 3:1-3) Čineći to oni su postali tlačitelji naroda umjesto dasu bili njihovi čuvari. Kako su postajali jačima u svojoj privrženosti jedni drugima, oni su osmislili sistem organiziranog kršenja zakona. „Njihove se ruke za zlo koriste. Za činiti dobro, princ postavlja svoje

zahtjeve, sudac traži jednu nagradu, odličnik govori za zadovoljiti svoju pohlepu.“ (Mih. 7:3)

Kao posljedica svega zla koje se zbilo u Judi, Bog je objavio ove riječi kroz svog slugu Miheja: „Zato ćete imati noć mjesto vaših viđenja i tminu mjesto proricanja. Zaći će sunce tim prorocima i dan će za njih pomrčati. Tada će se posramiti vidovnjaci i zblaniti vračari. Svi će oni pokriti gubice, jer odgovora Božjeg neće biti.“ (Mih. 3:6, 7)

Božja želja za Izrael, i za njegov narod svih doba, je da mu služe preko izvanjskog prikazivanja i obreda—to jest, sa svetošću srca. Bez toga, nijedan prinos ili služba Bogu nema vrijednosti u njegovim očima. (1 Sam. 12:20, 24; Izreke 4:23; Iza. 1:11; Mih. 6:6-8)

Pravda, Ljubav i Poniznost

Ključni redak: *KADA ČITAMO* riječi
„Objavljeno ti je,
čovječe, što je dobro,
što Jahve traži od tebe:
samo činiti pravicu,
milosrđe ljubiti i
smjerno sa svojim
Bogom hoditi.“
Mihej 6:8

Izabrani tekst:
Mihej 6:3-8

našeg Ključnog Retka, odmah bi smo trebali shvatiti u našem umu činjenicu da se one odnose na zahtjeve koji su bili dani od našeg Nebeskog Oca. Stoga bi njihova važnost trebala biti iznad svega u razvoju Kršćanskog karaktera. To su božanske norme, i moramo se stalno podsjećati da su Božji zakoni sveti, pravi, i dobri.

Bog nas kroz proroka Miheja poučava da „činimo pravicu.“ To znači postupati „ispravno,“ primjenjujući načela pravde i pravednosti na naše riječi i naše postupanje. Da bi ona mogla djelovati u nama na način kako to Bog želi, ona moraju najprije biti ugrađena u naša srca. Jedino tada ona mogu biti ispravno primjenjena u našim postupcima. (Ps. 19:14)

„Milosrđe ljubiti“ je još jedan zahtjev za onoga koji želi ugađati Bogu. To je od tako velike važnosti da je Isus rekao, „Sretni su milosrdni, jer

će im se ukazati milosrđe.“ (Mat. 5:7) Drugim riječima, ako mi očekujemo da nam se pokaže milosrđe kad padnemo, mi moramo pokazivati to isto svojstvo karaktera prema drugima. Ako smo obogaćeni u Kristovom karakteru i stalno težimo slijediti njegov primjer, shvatit ćemo koliko je važno biti milosrdan, pun ljubavi, ljubazan, i obziran prema svima, čineći „dobro svima, a naročito svojoj braći u vjeri.“ (Gal. 6:10)

„Milosrđe ljubiti“ znači da se mi radujemo u iskazivanju tog svojstva drugima. Do tako visokog standarda karaktera ne dolazi se lako. To znači da se moramo uključiti u ratovanje protiv našeg palog tijela i njegovih sklonosti da bude surovo i okrutno umjesto ljubazno i milosrdno. Uspjeh u toj bitci će uključivati „obaranje mudrovanja, i svake oholosti koja se podiže protiv spoznanja Boga, i zarobljivanje svakog uma na pokornost Kristu.“ (2 Kor. 10:5)

U gornjem retku, Pavao spominje da naša „borba vjere“ uključuje obaranje „svake oholosti koja se podiže.“ To ukazuje na treći zahtjev našeg Ključnog Retka—„smjerno sa svojim Bogom hoditi.“ Mi ne možemo očekivati da „činimo pravicu,“ i da „milosrđe ljubimo“ na način da u potpunosti ugodimo Gospodinu ukoliko ti naponi nisu utemeljeni na načelu poniznosti. Apostol Petar nam kaže: „ogrinite se poniznošću, jer Bog se suprotstavlja oholima, ali poniznima on podijeljuje svoju milost.“ (1 Pet. 5:5)

Dok nastojimo pravilno razviti ispravno i pravedno srce, pun ljubavi i milosrdan karakter, te da su oni u svako vrijeme „ogrnuti“ poniznošću, moramo pokazivati pouzdanje u Gospodina da usmjerava naša iskustva na način koji će dovesti do sazrijevanja ta vitalna svojstva. Mi moramo također koristiti moć Božjeg Svetog Duha da nam pomogne i vodi nas u tim nastojanjima. Kao Kristovi sljedbenici, mi smo bili pozvani u sinovski odnos sa Bogom i bila nam je data prilika da promjenimo stanje našeg srca, uma, riječi, i postupaka u ona svojstva karaktera otkrivena u našoj pouci. Mi možemo sažeti ono što Bog zahtijeva od nas s ovim riječima našeg Učitelja: „Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.“ (Mat. 22:37-39)

Bog Pokazuje Milosrđe

Ključni redak: „*Tko je Bog kao ti, koji oprašta krivnju i prelazi preko prijestupa ostatka nasljedstva svojega? Neće zauvijek ostati gnjevan, jer milost rado pokazuje.*“
Mihej 7:18

Izabrani tekstovi:
Mihej 7:14-20

RAZMATRAJUĆI riječi sadržane u našem Ključnom Retku, trebali bi brzo shvatiti da u svemiru nema bića koje je veće i koje je više ljubaznije i milosrdnije od pravog i živog Boga. Nebeskom su Ocu u Svetom Pismu dana mnoga imena i titule, kao što su „Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog

Jakovljevi,“ i izvor „svakog dobrog dara i savršenog poklona.“ (Mat. 22:32; Jak. 1:17) On je autor onoga što je bilo nazvano „Božanski Plan Vjekova“—Božji „vječni naum.“ (Efež. 3:11)

Jedan od pismoznanača kojima je Isus govorio, kao što je zabilježeno u Marku 12, odgovorio je nakon što je čuo zapovjed da treba iznad svega ljubiti Nebeskog Oca: „Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve.“ (reci 32,33) Zaista, nijedan bog iz ljudske mašte ne može se

usporediti sa jedinim vrhovnim Bogom ljubavi, samilosti, milosrđa, mudrosti, moći, i pravde.

Kada su naši praroditelji izgubili savršenost u Edenskom Vrtu, kazna za neposlušnost Bogu bila je pravedna. On ih je unaprijed jasno obavjestio o svojoj zapovjedi, isto tako kao i o kazni za neposlušnost. (1 Moj. 2:17; 3:17-19) Međutim, kroz svoju veliku ljubav i milosrđe Bog se pobrinuo za put oslobođenja od kazne grijeha i smrti koja je došla na Adama i Evu i svo njihovo potomstvo. Dajući obećanje odmah nakon što su naši praroditelji pali, Bog je rekao da će u svoje vrijeme sjeme, ili potomstvo, žene satrti glavu zmiji. (1 Moj. 3:15)

Mnogo stoljeća kasnije, Isus, kod svog prvog dolaska, jasno je obznanio što je Bog mislio sa tim nejasnim obećanjem kojeg je dao tako davno, rekavši, „Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca [potomstvo žene] da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.“ (Ivan 3:16,17) Kroz dar svog jedinorođenog sina, Isusa, „Bog je pokazao svoju dobrostivost i ljubav prema čovjeku.“ (Titu 3:4)

Zapazi ove Psalmistove riječi što se tiče Božjeg milosrđa: „A milosrđe Gospodnje ostaje uvijek i vječno na onima, koji ga se boje; i dobrota njegova na sinovima sinova,“ „Tebe ću slaviti među narodima, Gospode, tebi svirati među

neznabošcima. Jer je uzvišena do neba milost tvoja, vjernost tvoja do oblaka.“ (Ps. 103:17; 108:3,4) Ovi reci isto tako ukazuju da mi imamo odgovornost kako bi smo primili punu korist od Božjeg milosrđa. Trebali bi smo ga se bojati, pokazivati strahopoštovanje, i također bi smo ga trebali hvaliti pred onima s kojima dolazimo u kontakt.

„Milosrđe i istina neka te ne ostavljaju; priveži ih oko svoga vrata, upiši ih na ploču srca svojega.“ (Izreke 3:3) Da nas milosrđe „ne ostavi“, potrebno je da ga pokazujemo drugima. Imati ljubav i milosrđe prema drugima znači da nećemo uzimati u obzir njihove nedostatke, nego ćemo shvatiti da su oni dio „svijeta“ kojeg je „Bog tako ljubio.“ Isus nas je poučio: „Blaženi milosrdnici, jer oni će zadobiti milosrđe!“ (Mat. 5:7)

„Jer Je Ovo Poteklo Od Mene“

Predgovor: Članak, „Jer Je Ovo Poteklo Od Mene“ napisao je brat Norman Woodworth i pojavio se u „Svanuču“ od srpnja 1949. On ga je također u brojnim prilikama iznio u obliku predavanja, i nema sumnje da su ga tisuće braće čule i čitale u proteklih malo više od šest desetljeća. Prije nekoliko godina, bila je predstavljena Power Point verzija tog predavanja brata Woodwortha, u kojoj se snimka njegovog glasa koristila kao zvučni dio, na Općoj konferenciji Istraživača Biblije. Međutim, ono što je najvažnije je činjenica da je ta tema od životne važnosti za svako posvećeno dijete Božje, i stoga vrijedi za sva vremena. Njzino predavljanje ovdje—kao da nam Gospodin izravno govori—je također snažno učinkovito i osobno. Zadovoljstvo nam je ponovno predstaviti tu posebnu poruku, nepromjenjenu u odnosu na njeno prvobitno uključivanje u časopis „Svanuće,“ srpnja 1949, i molimo se da bude blagoslov našim čitateljima.

Ovo su Gospodinove riječi Kralju Roboamu, i one izražavaju stajalište u odnosu na Božje postupanje s njegovim narodom koje bi smo uvijek trebali nastojati držati na umu. Roboam je bio novi kralj Izraela, budući je naslijedio svog oca Salamuna, na prijestolju. Predstavnici od deset plemena razgovarali su s novim kraljem i zahtjevali

da bremena koja im je bio nametnuo Salamun sada budu podignuta; međutim nakon pomnog razmatranja Roboam je odlučio ne udovoljiti njihovim zahtjevima. Tada se deset plemena pobunilo i zatražilo od Jeroboama da vlada nad njima.

Djelujući žurno, Roboam je okupio vojsku od 180 000 vojnika, s kojom je bio odlučan utišati pobunu i oružanom silom prisiliti pobunjena plemena da se podlože njegovoj vladavini. Međutim Gospodin se umješao da spriječi izvršenje tog plana, poslavši upute kralju s tim ciljem sa objašnjenjem, „Jer je ovo poteklo od mene.“ (1 Kralj. 12:24)

Roboam vjerovatno nikada nije razumio zašto je Gospodin dopustio ovaj raskid u jednosložnosti nacije; niti je neophodno da mi to razumijemo sada kako bi smo shvatili dublji smisao te poruke koju je Gospodin poslao tom vladaru nad svojim predodžbenim narodom. Ono što se dogodilo Roboamu je izgledalo sve pogrešno i utoliko van sklada s onim što je bila njegova prosudba da je Gospodinova volja budući je bio toliko uvjeren da treba primiti božanski blagoslov u svom planu da prisilno ujedini naciju. Međutim bio je u krivu—„Jer je ovo poteklo od mene,“ rekao je Gospodin.

Izjave poput ove, koje je Gospodin dao svom narodu, trebala bi nam dokazati blagoslovljenu realnost činjenice da sve što nas brine još više brine Gospodina—i da je on jednako

zainteresiran za našu osobnu dobrobit kao i mi, i nadasve daleko više osposobljeniji da zna što je najbolje za nas. To je također ohrabrujuća pouka koju nam Isus daje, govoreći, „Ne kupuje li se pet vrabaca za deset novčića? A ipak ni jedan od njih nije zaboravljen kod Boga. Tako je i kosa na vašoj glavi sva izbrojena. Ne bojte se dakle, vi ste vredniji od mnogo vrabaca.“ (Luka 12:6,7)

Apostol Pavao izražava istu ohrabrujuću misao kada nam govori da sve stvari rade zajedno za dobro onih koji ljube Gospodina i koji su pozvani u skladu sa božaskim naumom. (Rim. 8:28) Apostol je to znao zbog mnogih Božjih obećanja koja ukazuju na njegovu ljubav i brigu za njegov narod. On je to također znao zbog toga, jer je očima vjere, bio u stanju razabrati da su čak njegove najveće kušnje često znale rezultirati sa veoma bogatim blagoslovima od Gospodina—blagoslovima koje nikada ne bi mogao uživati da nije bilo iskušavajućih okolnosti koje su mu ih prenijele.

Naša vjera u Boga i u njegove providonosne utjecaje u našim životima kao Kršćana trebala bi nam svima pomoći shvatiti da ništa ne može doći u naš život osim božanskim dopuštenjem, i da su mnogo puta naša najbolnija iskustva ustvari bila određena od njega. Ako možemo imati pouzdanje da je to tako, svaka naša radost biti će dublja radost, i nosit ćemo s većom odlučnošću naša bremena i tuge; jer mi ćemo znati da naš svemudri Nebeski

Otac točno zna što mi trebamo za naše obučavanje kako bi smo bili učinjeni prikladnima za nasljedstvo svetih u svjetlu.

S obzirom na Gospodinove osjećaje prema njegovom predodžbenom narodu, Izraelu, prorok je objavio, „Tko dira vas, dira zjenicu oka mojega“; i zasigurno naš je Nebeski Otac jednako zabrinut i za duhovni Izrael i stoga ulazi u naša iskustva i djelih s nama, bila to radost ili tuga. (Zah. 2:8) O svom drevnom narodu Gospodin je također rekao, „budući da si dragocjen u očima mojim.“ (Iza. 43:4) Možemo li sumnjati da isto vrijedi i za nas? Zar Gospodin, kroz svoju Riječ, ne šapće ta ista utješna jamstva svoje ljubavi nama, i zar to ne bi trebalo povećati vrijednost svakog našeg iskustva, dok svakodnevno nastojimo izvršiti naš savez kojeg smo sklopili s njim na žrtvi?

Imamo li iskušenja? Pa, Gospodin zna za njih. On nas ne vodi u iskušenja, jer Bog nikoga ne iskušava. (Jak. 1:13) Unatoč tome, on zna za naša iskušenja i dopušta ih; i mi imamo jamstvo da kada ona postanu preteškima on će stvoriti izlaz—vjerovatno ne naš izlaz, ali izlaz koji će biti daleko više prikladniji za našu vječnu dobrobit od bilo kojeg, kojeg bi smo mi mogli izabrati. (1 Kor. 10:13) Stoga je u takvim vremenima, vrlo lako moguće da bi nam Gospodin mogao reći:

„Želim da znaš, da kada neprijatelj dođe poput potopa, to je poteklo od mene i ja sam to dopustio kako bi ti mogao shvatiti još potpunije

tvoje vlastite slabosti i učiti se da ovisiš s još većim pouzdanjem o mojoj milosti da pomognem u svako vrijeme tvoje potrebe. (Hebr. 4:16) Želim da naučiš da tvoja sigurnost kao novog stvorenja u Kristu ovisi o tome da od mene tražiš snagu; jer iako ja želim da ti daš sve od sebe u borbi protiv svih neprijatelja koji te napadaju kao novo stvorenje, želim da također shvatiš da bitku nisu dobili oni koji misle da su jaki bez mene, nego oni koji gledaju na mene kako bih se borio za njih.“

Kako bi smo imali vjeru da je Božja ruka u svim našim stvarima, neophodno je zadržati na umu da nas on obučava za veliko djelo budućnosti i za taj uzvišeni položaj sunasljedstva s njegovim Sinom, Kraljem Isusom. Jedna od potrebnih lekcija za naučiti da bi se bilo osposobljeno za tu uzvišenu službu je o poniznosti, i može biti da će Gospodin koristiti vrlo uobičajena iskustva da nas pouči poniznosti. Onima od nas koji trebaju takvo iskustvo, Gospodin bi mogao reći:

„Da li je tvoje životno okruženje takvo da ga je ponižavajuće za nositi? Da li te je zadesio udio s ljudima koji te ne cijene i ne razumiju, ljudima koji nikada ne uzimaju u obzir ono što ti voliš ili tvoje ukuse, i koji te uvijek stavljaju u pozadinu a sebe ispred? Nemoj kriviti svoje društvo; ovo je poteklo od mene. Ja sam s tobom u svim tvojim poniženjima, pomažući ti da ih nosiš, i da od njih, učiš potrebne lekcije. Ja te osposobljavam da budeš vladar, da pokazuješ ogromnu odogovornost; ali ja

želim da ti to činiš na moju slavu, ne za svoju vlastitu. Stoga, prije svega, biti će neophodno za tebe da dođeš na mjesto gdje ćeš biti radostan od srca reći, „O biti ništa, ništa.“ Stoga drago moje dijete, imaj na umu, da nisi slučajem u svom sadašnjem okruženju; to je poteklo od mene, jer ja znam da ti možeš jedino pod takvim okolnostima biti ispravno osposobljen za kraljevsku slavu.“

Opet, nekima od nas Gospodin bi mogao reći: Jesi li u financijskim poteškoćama? Nalaziš li sve težim „spajati kraj s krajem“? To je, također, poteklo od mene, jer ja želim da se ti još potpunije pouzdaš u mene i da shvatiš da ja točno znam što je najbolje za tebe. Shvaćam da može biti vrlo neugodno s vremena na vrijeme ne imati sav novac kojeg smatraš potrebnim. Možda bi se želio još bolje pokazati pred tvojim prijateljima, možda čak među braćom; međutim je li ti se ikad dogodilo da bi pod mojim obučavanjem i vodstvom, ako se održiš blizu mene, mogao doći u kraljevstvo prije nekih koji su u stanju bolje se pokazati u tijelu? Naravno ja ne želim da se ti osjećaš superiornije od drugih samo zato što si siromašan; jer tada ne bi učio lekciju kojoj te nastojim poučiti, a to je da se pouzdaješ u mene i u moju sposobnost da se pobrinem za sve tvoje potrebe, i radosno prepuštanje tvom životnom udesu kojeg ja dopuštam; jer to je poteklo od mene.“

Da li prolazimo kroz noćnu moru tuge, zbog gubitka nekog voljenog, ili okolnosti koje naizgled

nitko ne može razumjeti? Ponovno čujemo kako Gospodin govori:

„To je poteklo od mene. Dopustio sam da zemaljski tješitelji zakažu kako bi ti mogao naučiti da gledaš na mene za utjehu. Možda nisi shvatio— ali ja jesam—da sve dotle dok si imao sve svoje drage s tobom i dok su tvoji pouzdani prijatelji uvijek bili u stanju utješiti te u tvojim kušnjama, nisi razmišljao o meni baš često. Ali tada si sklopio savez sa mnom, i ja sam te prihvatio u svoju obitelj. Bio si mi veoma drag. Želio sam učiniti mnogo više za tebe, još te bogatije blagosloviti; ali tebi su stvari išle dosta dobro, tvoj život je bio ispunjen sa tvojim prijateljima, i bio si toliko zadovoljan sa svojim uspjesima da si me uvelike isključio iz svojih misli i puteva. Nisi shvatio svoju potrebu za mnom. Ja se ne radujem u tvojim kušnjama; ali ja znam, a ti ćeš naučiti, da okrećući se k meni ti ćeš pronaći utjehu i olakšanje koji su preko bilo čega što bi ti tvoji zemaljski prijatelji moguće mogli pružiti. Ja želim da znaš da sam ja tvoj vječni udio, i ja želim da mi se približiš kako bi se i ja približio tebi.“ (Jak. 4:8)

Da li je netko širio laži o nama, omalovažajući naše sposobnosti, možda, ili čak krivo prikazujući našu osobnost? Gospodin također dopušta ta iskustva, jer ona su među „svim stvarima“ koja, kroz njegovo providonosno uplitanje, rade zajedno za naše dobro. S tog stajališta, dakle, mogaobi nam vrlo lako reći:

„Ostavi one koji te krivo prikazuju meni. Ja ću riješiti to s njima u skladu sa njihovom odgovornosti u toj stvari. Postoji pouka u ovom iskustvu, pouka koju želim da naučiš. To je drugi način na koji možeš naučiti vrlo potrebnu lekciju Kristu slične poniznosti. U takvom iskustvu „promislite o onomu koji od grješnika podnese takvo protivljenje protiv sebe da ne klonete malaksajući dušama svojim.“ (Hebr. 12:3) Kada su se protivili Isusu, da čak kada su ga vrijeđali dok je visio na križu, on nije uzvraćao vrijeđanjem nego se radije povjeravao mojoj brizi i čuvanju; i to je ono što ja želim da ti činiš.“

Premda smo se zavjetovali da ćemo vršiti volju našeg Nebeskog Oca, mi ponekada idemo kroz iz dana u dan praveći svoje planove, i zanemarujući uzeti u obzir jesu li ili ne naši planovi u skladu s njegovom voljom. Naravno, mi želimo da on blagoslovi planove koje smo napravili, i ako on to ne učini, mi se tada pitamo zašto. Ponovno, poslušajmo glas Gospodinov koji bi nam mogao govoriti:

„Jesu li svi tvoji planovi propali? To je poteklo od mene. Bilo je dobro što si me tražio da blagoslovim tvoje planove, ali kod tvog posvećenja meni ti si izrazio svoju odlučnost da vršiš moju volju, da slijediš planove koje ću ja napraviti za tebe. U svakom sam trenutku bio spreman upravljati tvojim koracima, ali često mi nisi dao priliku za to, i sada kad tvoje pripreme ne funkcioniraju tako

dobro, želim da znaš razlog i da pokušaš učiniti bolje; to jest da se savjetuješ sa mnom s obzirom na svaki detalj u tvom životu. Mogu ti zajamčiti da kada to učiniš, moj će te blagoslov obogatiti—obogatiti u miru i radosti, i u shvaćanju da sam uvijek na tvojoj strani i da neću uskratiti nijednu dobru stvar od tebe sve dotle dok hodiš čestito.“ (Ps. 84:11)

Svi pripadnici Gospodinovog naroda su, u jednom ili drugom trenutku, opterećeni odgovornošću i pretrpani brigama. Mi smo skloni brinuti se o ishodu tog iskustva ili rezultatu tog napora. Pod takvim teretom brige, skloni smo pitati se zašto nemamo radost i mir u Gospodinu koji su jednom obogaćivali naš život. I zatim, unatoč našoj brizi i zabrinutosti, nešto krene po zlu, i mi smo skršeni u duhu. U našoj tjeskobi mi se okrećemo Gospodinu i kroz njegovu ga Riječ čujemo kako kaže:

„To je poteklo od mene. Govorio sam ti u vezi s tim da bi trebao baciti svu svoju brigu na mene, jer ja sam i više nego u stanju preuzeti odgovornost za uspješan ishod svake službe koju sam tražio od tebe da ju izvršiš za mene. (1.Pet. 5:7) Ne samo da želim da utvrdiš što je moja volja s obzirom na sve stvari tvog posvećenog života, nego da čineći to, također mi dopustiš da budem odgovoran za ishod. Tada ćeš imati mir i radost u Svetom Duhu, jer ćeš znati da zbog moje svemogućće moći i beskrajne mudrosti neće biti

situacije koja će biti previše složena za mene da ju riješim. Baš tako, ishod svakog tvog iskustva i rezultat svakog tvog napora da mi služiš možda neće biti onakvi kakve bi želio; međutim možeš biti siguran da će, pod utjecajem moje providnosti, sve stvari raditi zajedno za tvoje dobro i za moju slavu.“

Svako uistinu posvećeno dijete Božje je budno služiti njemu i njegovom narodu na bilo koji i svaki mogući način. Oni koji ne žele biti aktivni u njegovoj službi mogu itekako sumnjati u istinitost svog posvećenja. Međutim, za mnoge su prilike za službu često čini se prilično ograničene. Mi čeznemo za tim da učinimo više za Gospodina nego što činimo ili imamo priliku činiti. To bi moglo biti zbog nedostatka fizičke snage; to bi moglo biti zbog obaveza prema onima za koje Gospodin očekuje da se brinemo; mogla bi to biti financijska nesposobnost, ili druge teškoće. Da li se mi tada pitamo zašto smo, premda naša srca čeznu da učinimo više u Gospodinovoj službi, lišeni prilike? U tom iskustvu također, moglo bi biti da nam Gospodin govori:

„To je poteklo od mene. Znam za tvoju želju da učiniš neki veliki posao za mene, no ja sam dopustio da budeš odložen na krevetu slabosti i boli, jer postoji pouka u tome koja je jako važna da ju naučiš. Duboko u tvom srcu, zašto toliko tjeskobno želiš biti zaposlen u mojoj službi? Da li je tvoj motiv u potpunosti ljubav prema meni, prema braći, i prema svima onima koji bi mogli biti

blagoslovljeni iz tvojih ruku kroz službu istine? Dobro je da se veoma pažljivo ispitaš u tom pogledu. I nema boljeg vremena za to nego kad si odložen na stranu iz aktivne službe. Ako postoji i najmanji trag u tvom srcu motiva koji nije nesebičan i čist, napredak u mojoj službi bio bi vrlo štetan za tebe; a ja te previše volim da bi dopustio da budeš ozljeđen.“

„I onda da bi te mogao blagosloviti u mojoj službi, neophodno je da se oslanjaš na mene za snagu i da gledaš na mene za vodstvo. Ovo iskustvo čekanja koje sada imaš pomoći će ti da shvatiš tvoju vlastitu slabost i tvoju veliku potrebu za mnom. Moja će se snaga usavršiti u tvojoj slabosti, ali jedino ako shvatiš svoju slabost. (2 Kor. 12:9) Kada dođeš do te faze da drhtiš kad razmišljaš o sebi i kad shvatiš kako vrlo malo možeš učiniti za mene sa svojom snagom, tada ću te biti u stanju koristiti da radiš velike stvari za mene—ako ne sa ove strane neba, tada zasigurno kada te uzvisim u slavu da živiš i vladaš sa mojim ljubljenim Sinom.“

„I ako u mojoj providnosti, odgovornosti prema onima koji ovise o tebi uzmu svo tvoje vrijeme i snagu i sredstva dabi im udovoljio, i to je isto poteklo od mene. Ako izvršiš svoje odgovornosti kao prema meni, Ja ću prihvatiti tvoju službu kao da je učinjena izravno u mom vinogradu. Ja znam da ti u svom srcu želiš vršiti izravnu službu meni, i to je ispravno. Ja uživam u tom stavu, i bit ću vrlo blizu tebe i blagoslovit ću te. Ali, budi

budan; može biti da će doći vrijeme kada ću ti otvoriti vrata da mi služiš na mnogo izravniji način. Bdi i moli se kako ne bi utonuo u život svjetovne ravnodušnosti jednostavno zbog toga što si trenutno lišen prednosti da izravno radiš za mene.“

„Ako je u tvom slučaju stvar, želja da imaš veću sumu novca kojeg bi mogao posvetiti mojoj službi, Ja to cijenim; ali što činiš sa to malo koje imaš? Uvijek sam iznova govorio mom narodu da će oni koji su vjerni u najmanjem biti također vjerni i u mnogom. (Luka 16:10) Na kraju krajeva, drago moje dijete, moja najveća briga za tebe je da se pokažeš vjernim; i ti možeš to učiniti i sa nekoliko novčića jednako tako dobro kao i da posjeduješ veliki imetak kojeg bi mogao posvetiti mojoj službi. Nesumnjivo si čitao što je moj ljubljani Sin rekao o udovici koja je ubacila samo dva novčića u hramsku riznicu. Činjenica da imaš samo novčiće da ih koristiš u mojoj službi je moja providnost za tebe. To je poteklo od mene! Promatram da vidim hoćeš li biti kao ta udovica. (Marko 12:42-44; Luka 21:1-4)

Gospodinove providnosti nad njegovim narodom su uistinu nevjerovatne. Često oni koji su imali malo ili ništa prilika za službu iznenada utvrde da su se pred njima otvorile slavne prednosti u žetvi. Onima koji su imali malo prilika mogu biti date veće. Oni koji su bili onesposobljeni bolešću mogu se oporaviti. Obiteljske odgovornosti mogu se smanjiti. Oni koji imaju malo po pitanju svjetskih

dobara mogu steći više što mogu koristiti za Gospodina. Te bi se promjene okolnosti također trebalo prihvatiti da dolaze od Gospodina; stoga ga opet čujemo kako nam govori:

„To je poteklo od mene. Tvoje prošlo stanje u životu koristilo ti je kao novom stvorenju, i ja sam sada uslišio tvoje molitve za većim prilikama službe. Međutim dobro je imati na umu da ćeš trebati moju pomoć sada više nego ikad prije; jer, u korištenju tih većih prednosti službe, mogla bi postojati sklonost u tebi da razviješ osjećaj samodostatnosti. Kad si bio slab i bolestan, osjećao si svoju potrebu za mnom; ali sada kad si jak i kad ti je dobro, trebaš me više nego ikad; stoga nemoj sada zanemariti da me priznaš na svim svojim putevima, i da gledaš na mene da upravljam tvojom stazom i dam ti snagu da hodiš njome.“

„Služba koju si vršio onima koji su ovisili o tebi bila je važna, ali sada kada izravno služiš meni trebat ćeš moje vodstvo i blagoslov još i više nego prije, iz jednostavnog razloga što ćeš rukovati sa svetim stvarima moje Riječi i plana. I ako sada možda imaš više novca za potrošiti na mene, pazi da ne počneš osjećati kako bi mogao kupiti posebne prednosti časti i autoriteta među mojim narodom. Paza kako ne bi počeo počivati u misli kako je tvoj novac sve što ja želim. Iznad svega drugoga, od tebe—kao i od sve moje djece—Ja želim naklonost iz tvog srca. Želim da se držiš blizu mene i da budeš vrlo pažljiv na sve moje upute. Želim da drhšćeš od

moje Riječi, ne u strahu od toga što bih ti ja mogao učiniti, nego zato što si zabrinut da se ne bi utvrdilo da nisi uspio prema obećanju koje je ostavljeno ući u potpuni počinak vjere u vršenju moje volje. (Hebr. 4:1)

„Zato, moje drago posvećeno dijete, s obzirom da si se složio da ćeš me priznati na svim svojim putevima (Izreke 3:6), imaj na umu da ja upravljam s tobom u svemu. Ne postoji niti najmanje iskustvo koje dolazi u tvoj život a za kojeg je ne znam, nego sam ga ili dopustio ili odredio zato je sam znao da će to biti za tvoje dobro kao moje djetete i mog nasljednika i sunasljednika sa mojim ljubljenim Sinom, Isusom. (Rim. 8:16,17) Nikad nemoj sumnjati u moj interes za tebe, niti u moju sposobnost da se brinem za tebe. Kako ti dolazi svaki novi blagoslov, kako te kušnje pritiskaju, drži svoje uši ugođenima za moju utješnu poruku. To je poteklo od mene, Boga tvog spasenja, Boga milosrđa i izobilne milosti, koji svakodnevno podiže svoje lice na tebe da ti da mir.“ (4 Moj. 6:24-26)

„Ja sam također tvoj Otac, tvoj Nebeski Otac, i sve što brine tebe, moje dijete, brine i mene. Ja te ljubim za tvoju utjehu i radost. Moja beskrajna mudrost je tvoja da upravlja svim tvojim koracima. Moja svemoguća moć je obećana kao podrška tebi, da ti pomogne nasvim hrapavim mjestima na tvom nebeskom putovanju, da te obrani od svih tvojih neprijatelja, i da te ojača u svim tvojim slabostima. I

imaj na umu, drago moje dijete, da ja neću uskratiti nikakvog dobra od tebe, i da ja uvijek dajem svoje najbolje onima koji ostavljaju izbor meni. (Ps. 84:11) Blagoslovljeni su svi oni koji se pouzdaju u mene.“ (Ps. 2:12; 34:8)

Utješne su zaista Gospodinove riječi, koje nam govori iz Svetog Pisma. Vjerovatno je jedna od najvažnijih pouka koju bi smo trebali naučiti iz njegovih poruka ta da je kad se družimo s njim, najbolje kada mi nemamo šta puno za reći. Važno je da cijeli svijet ušuti pred njim, a to je još više za nas, njegovu djecu. (Zah. 2:13) Našem je Nebeskom Ocu, međutim, po volji za nas da izrazimo našu odanost njemu, i našu ljubav, da vječno ponavljamo našu goruću želju da mu ugodimo, i da se držimo blizu njega. Prikladno je da kažemo:

„Sunce moje duše, moj dragi Oče,
Ja ne znam za noć kad si ti blizu.
O! Neka se ne pojavi sa zemlje rođen oblak
Da te sakrije od očiju tvog sluga.“

„Štite moje duše, premda oluje bjesne
I protiv mene ustaju vojske neprijatelja,
Ti si moje utočište i moja tvrđava,
Pred tobom svaki neprijatelj mora pasti.“

BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Ključ za razumijevanje Svetog Pisma

Svi ljudski planovi propadaju, ali Bog ima plan! To je utješna činjenica uvijek iznova naglašena u najraširenijoj knjizi na svijetu, u Bibliji.

Zašto samo nekolicina doista slijedi Isusova učenja? Zašto se pogani nisu preobratali na Kršćanstvo? Što je kraj svijeta i kada će doći? Što je Sudnji dan i kada ga možemo očekivati? Koje je proročansko značenje sadašnjih kaotičnih zbivanja u svijetu?

To su samo neke od tema u knjizi „Božanski Plan Vjekova.“ Napisana je prije više od jednog stoljeća, no dostigla je nakladu više od osam milijuna na više od 30 jezika. Sadrži više od 350 stranica.

Za više informacija obratite se na donju adresu:

„Svanuće“

M Đurak

Kneza Branimira 18

44 010 Sisak, Croatia

email: info@istrazivacibiblijeuHrvatskoj.com

Mob. 098 199 4362